

ETXANIZ'TAR NEMESIO

Ernai

Gure Naas-Maas atalean izendatzen
degun italiar Giuseppe Ungaratti'ren
olerkitxo baten biurkera.

Gau osoan
egon nintzan
ildako lagunaren
albora jaurtia.
Ozkarbi-zillarpean,
aren ao estu itxia,
illargitara zegon
itzulia.
Esku illen otza
nere ixillean josirik,
maitasun goriz
idatzi nun
gau luzean.
Ez naiz beñere
ain sakon sartu
bizitzaren
bar-muñean.

Gain-Bera

Nere bizitza-gelak
atsaldera du leioa;
andik esegita dauzkat

oroipen zapiak;
ugin-jolastiak
nere gogo-ondartzan
lertzen zaizkit, ta argiak
su-negarra dario
inular-dantzan.

Deba'ko San Drokeak

Au dek, au dek,
au dek umoria!
Utzi alde batera
euskaldun-jendia.

Kalean gora, kalean bera,
kalean gora zezenak;
Kalean gora, kalean bera,
eta moskorrak errenak.

Au dek, au dek,
au dek gau luzia!
Noiz amaituko ote dek
gure egarria?

Kalean gora, kalean bera...

Au dek, au dek,
au dek moskorren legia:
ardoaren lañotan
lausotu begia.

Kalean gora, kalean bera...

Au dek, au dek,
au dek loguria!
Edaten pasa degu
bartko gau guzia.

Kalean gora, kalean bera...

Au dek, au dek,
San Droke guria!
Diruak gastatuta
patrikan aizia.

Kalean gora, kalean bera...

Au dek, au dek,
astelen tristia!
Lanerako gogorik
ezin ekarria.

Kalean gora, kalean bera...

Au dek, au dek,
au dek kaskarreko miñia!
Utzi dezagun azkar
edateko grifa.

Kalean gora, kalean bera,
orain asarre andrea;
Kalean gora, kalean bera,
ta aste guziko gosea.

